

เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเฉพาะปัญหาที่เกี่ยวกับตัวครู ปัญหาในการสอน ปัญหาการวัดผล ปัญหาการใช้อุปกรณ์การสอน ปัญหาจากตัวนักเรียนและผู้ปกครอง และความต้องการ เพื่อปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษของครู ดังนั้นการเสนอเอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจึงมุ่งเสนอเฉพาะที่เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการที่ได้กล่าวมาแล้วเท่านั้น

ผลงานค้นคว้าที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ ผลงานจากเอกสาร และจากการวิจัยในประเทศไทย และจากต่างประเทศ

เอกสารและผลงานวิจัยในประเทศไทย

การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้น ครูจะต้องมีวิธีสอนแตกต่างไปจากการสอนภาษาไทย ซึ่งเป็นภาษาแม่เกิดของนักเรียน การเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก็เป็นอย่างเดียวกัน จะเรียนแบบที่นักเรียนเรียนภาษาไทยไม่ได้ นักเรียนจะต้องฝึกการออกเสียงและการใช้ภาษา ทั้งในการพูดและการเขียนให้ถูกต้องเหมือนที่ผู้เป็นเจ้าของภาษาจะพูดและเขียน ดังนั้นในการสอนภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนจะต้องทราบว่า ตนจะสอนอะไร และสอนอย่างไร นั่นคือ ครูจะต้องรู้จักทั้งเนื้อหาของวิชาและวิธีสอน ซึ่งมีลักษณะเฉพาะนั้นด้วย¹

วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาทักษะ ซึ่งผู้เรียนจะต้องมีการฝึกทักษะ 4 ประการ คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน ในการสอนทักษะทั้ง 4 นี้ จะต้องให้สัมพันธ์กันไปตลอดเวลา จะแยก

¹ สุไร พงษ์ทองเจริญ และ เทือก กุสุมา ณ อุษยา, ตำราวิชาชุดक्रमิขยมของ-
คุรุสภา วิชาภาษาอังกฤษ ตอน 5 วิธีสอนภาษาอังกฤษ (พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา,
๒505), หน้า 2 - 3.

ประโยคและศัพท์พวกหนึ่ง เอาไว้สอนฟังและพูด และอีกพวกหนึ่งไว้สอนอ่านและเขียนไม่ได้ การสอนประโยคก็ต้งเริ่มต้นตั้งแต่ให้ฝึกฟัง: แล้วให้ฝึกพูด ฝึกอ่าน และฝึกเขียนโดยลำดับเสมอไป¹ ซึ่งถ้าหากว่าครูไม่มีความรู้ในเนื้อหาของวิชาและวิธีสอนเป็นอย่างดีแล้ว ก็จะทำให้การสอนนั้นไม่ประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย

ปัญหาต่าง ๆ ในการสอนภาษาอังกฤษที่จะกล่าวถึงในบทวิจยนี้ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ปัญหาเกี่ยวกับตัวครูและปัญหาในการสอน

ครูบางคนได้รับการฝึกฝนมาไม่เพียงพอ มีความรู้ความชำนาญน้อย จึงไม่สามารถจะสอนเนื้อหาของวิชาได้อย่างถูกต้อง และตีความหมายของหลักการสอนภาษาอังกฤษอย่างผิด ครูบางคนไม่ชวนช่วยปรับปรุงตนเอง หรือคิดว่าหาความรู้ให้กว้างขวาง ปัจจุบันนี้ วิชาการไต่ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว ถ้าครูไม่กระตือรือร้น ความรู้ที่ครูมีอยู่ก็จะล้าสมัย² ในระดับชั้นประถมศึกษา เรามักจะขาดครูที่มีความรู้ความสามารถที่เหมาะสมที่จะสอนภาษาอังกฤษ เพราะครูที่เข้าสอนในระดับชั้นดังกล่าวนี้ เรายังนิยมบรรจุครูที่มีวุฒิค่าเข้าสอน โดยเข้าใจว่าเนื้อหาการสอนในระดับนี้ง่าย ครูที่มีวุฒิสูงกว่าเด็กเพียงเล็กน้อยก็อาจสอนได้ ฉะนั้นจึงปรากฏว่าการสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษา: มักไม่มีใครได้ผลดี เด็กอ่านออกเสียงผิด ๆ เป็นนิสัยติดตัวยากที่จะแก้ไขได้³

¹ สุไร พงษ์ทองเจริญ, วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ประมวลศิลป์, 2524), หน้า 4.

² สุไร พงษ์ทองเจริญ และเทือก กุสุมา ณ อยุธยา ตำราวิชาชุดक्रमิขยมของคุรุสภา วิชาภาษาอังกฤษ ตอน 5 วิธีสอนภาษาอังกฤษ หน้า 1.

³ สาย ภาณุรัตน์, "หลักสูตรและบทบาทของหลักสูตรในการเรียนการสอน," รายงานการประชุมทางวิชาการ เรื่องปัญหาการสอนภาษาต่างประเทศแก่เด็กไทย หน้า 177.

ในอุดมคติของการสอนภาษา ถ้าได้ครูที่เป็นเจ้าของภาษาเองสอน ดังเช่นที่เป็นในประวัติการแรกเริ่มสอนภาษาอังกฤษในเมืองไทยก็จะเป็นการดี ยิ่งถ้าได้ครูผู้เป็นเจ้าของภาษาและเป็นผู้รู้หลักวิชาในการสอนภาษาเป็นภาษาต่างประเทศด้วยก็ยิ่งเลิศ เกณฑ์ที่รองลงมาก็คือ ครูไทยที่มีความรู้ในหลักการสอนภาษา และมีความรู้ตัวภาษาอังกฤษเองใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา ถ้าพิจารณาคุณภาพที่เป็นจริงแล้ว จะเห็นได้ว่า ครูที่สอนภาษาอังกฤษอยู่ในโรงเรียนของเราในปัจจุบันโดยส่วนเฉลี่ย ยิ่งห่างไกลจากเกณฑ์มาตรฐานที่วางไว้ ทั้งสองข้ออย่างประมาธมิได้ ทั้งควยปริมาณและคุณภาพ จึงเป็นการยากที่จะหวังผลในการเรียนการสอนที่จะให้ใกล้เคียงอุดมคติที่วางไว้ ¹

พวงเพ็ญ อินทรประวัติ ได้กล่าวถึงปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับครูผู้สอนและสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในเมืองไทย และขอเสนอแนะ ซึ่งพอจะสรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ความรู้ของครูยังไม่ได้มาตรฐาน กล่าวคือ ความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษของครูไม่แน่นแฟ้นพอ ครูยังพูดภาษาอังกฤษได้ไม่คล่อง ซึ่งครูลักษณะนี้มีอยู่ในทุกระดับการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมัธยมศึกษาและระดับประถมศึกษา การสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษายังเป็นปัญหาใหญ่ เพราะถ้าคุณภาพของครูที่สอนภาษาอังกฤษไม่ดีพอ ก็จะมีพื้นฐานความรู้ผิด ๆ ให้กับนักเรียน เป็นเหตุให้ครูในระดับมัธยมศึกษาต้องใช้เวลาส่วนมากในการแก้ไข ซอบกพรองต่าง ๆ ทางภาษาอังกฤษ ซึ่งได้รับมาในระดับประถมศึกษา

วิธีแก้ไขอย่างถาวรคือ พยายามจัดสรรครูที่มีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษดีพอที่จะทำการสอนในระดับประถมศึกษาไปทำการสอน อาจมีการอบรมครูบ้างเป็นครั้งคราว เพื่อเสริมความรู้ภาษาอังกฤษ และวิธีสอนให้แน่นแฟ้นขึ้น

วิธีแก้ไขสำหรับตัวครูผู้สอนเอง คือต้องเตรียมการสอนเป็นอย่างดี สำหรับบทเรียนหนึ่ง ๆ ถึงแม้ว่าครูจะพูดภาษาอังกฤษได้ไม่คล่อง ูรู้ภาษาอังกฤษไม่มากพอ แต่ในการสอนเนื้อหาชั่วโมงหนึ่ง ๆ จะสอนถูก ๆ ผิด ๆ ไม่ได้

¹ กานดา ณ ถลาง, วิธีสอนภาษาอังกฤษกับหลักจิตวิทยา หน้า 12.

2. การเตรียมการสอนของครู การทำบันทึกการสอนล่วงหน้าเป็นสิ่งสำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สำหรับครูที่ยังไม่มีความชำนาญในการสอน ควรจะได้เตรียมตัวล่วงหน้าว่าจะดำเนินการสอนอย่างไร ใช้อุปกรณ์การสอนอะไรบ้าง ฯลฯ

3. ครูไม่เข้าใจโครงสร้างของหนังสือแบบเรียน ครูบางคนสอนเรียงไปตามลำดับหน้า หมดเวลาตอนไหนก็จบได้แค่นั้น ชั่วโมงต่อไปมาสอนต่ออีก

วิธีที่ดี ครูควรนำเอาบทเรียนแต่ละบทมาวิเคราะห์จัดลำดับหัวข้อสำคัญที่ต้องการให้รู้ในบทเรียนนั้น ๆ แล้วเตรียมการสอนให้จบเป็นเรื่อง ๆ ไป โดยอาจจะยึดหัวข้อทางไวยากรณ์ หัวข้อเรื่อง หรือยึดเอาสถานการณ์เป็นหลักในการสอน ถ้าหากว่าเนื้อหาที่มีอยู่ในหนังสือแบบเรียนเล่มที่ยึดเป็นหลักนั้น มีไม่เพียงพอ ครูก็อาจจะหามาเพิ่มเติมจากหนังสืออ่านประกอบอื่น ๆ ได้

4. ปัญหาเรื่องการแปล ครูบางคนพูดไปประโยคหนึ่ง แล้วก็แปลประโยคนั้นให้นักเรียนฟังเป็นภาษาไทย ซึ่งเป็นการสร้างนิสัยให้ผู้เรียนในทางที่ไม่ถูกต้อง และจะทำให้เป็นอุปสรรคอันสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษต่อไปด้วย

ข้อควรแก้ไข อาจจะทำให้ได้โดยการไม่แปลให้นักเรียนฟังประโยคต่อประโยค หรือคำต่อคำ แต่พยายามหาอุปกรณ์ต่าง ๆ มาช่วยให้นักเรียนเข้าใจความหมายหรือไม่ก็พยายามอธิบายโดยการใช้อังกฤษง่าย ๆ หรือถ้าอยากจะแปลก็ต้องแปลแบบสรุปเนื้อความทั้งหมด หรือทั้งกลุ่มประโยค เหล่านี้เป็นต้น

5. ปัญหาเรื่องการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมของครู ครูส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้แสวงหาความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ หรือเกี่ยวกับระเบียบวิธีสอน เพราะส่วนมากไม่ค่อยจะมีนิสัยรักการอ่าน

ครูเองจะต้องหมั่นเสาะแสวงหาความรู้อยู่เสมอ เกี่ยวกับความรู้ตัวภาษาอังกฤษเอง และหนังสือที่เกี่ยวกับการแนะแนวการสอนต่าง ๆ ควรจะมีพจนานุกรมภาษาอังกฤษที่ดีไว้สักเล่มหนึ่ง เช่น The Advance Learner's Dictionary of Current English ของ A.S. Hornby การฟังเสียงภาษาอังกฤษจากวิทยุคลื่นสั้น ถ้าครูภาษาอังกฤษได้ฝึกฟังอยู่เป็นประจำก็จะค่อย ๆ มีความเคยชินเกี่ยวกับการออกเสียงภาษาอังกฤษเป็นต้น

6. ปัญหาเกี่ยวกับการทำความเข้าใจนักเรียนในชั้นของคุณ เนื่องจากนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวนักเรียนเป็นเรื่องที่ครูผู้สอนจะต้องหมั่นสังเกต และหาวิธีแก้ไข เพื่อช่วยให้นักเรียนทุกคนในห้องได้มีโอกาสเรียนรู้ตามความสามารถของตน¹

ศรีวิชัย สุวรรณภักดิ์ ได้กล่าวถึงปัญหาเกี่ยวกับตัวครู ซึ่งเกี่ยวข้องไปถึงปัญหาการสอนภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

1. ครูมีความรู้ทางด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษไม่แม่นยำพอ โดยเฉพาะชั้นประถมศึกษาชั้นนั้น ครูได้รับการคาดหวังว่า ควรจะสอนได้หมดทุกวิชา เมื่อเป็นเช่นนี้ทำให้ได้ครูที่ไม่สนใจหรือไม่มีความรู้ทางภาษาอังกฤษดีพอมาสอนนักเรียน จึงก่อให้เกิดผลเสียต่อนักเรียน

2. ครูขาดความพร้อมที่จะสอนไม่มีการเตรียมบทเรียน อาจเป็นเพราะครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไป หรือเป็นเพราะครูต้องการความสะดวกสบายในการสอน เคยสอนมาอย่างไรก็ใช้อย่างนั้นตลอด ไม่มีการปรับปรุงคัดแปลงให้เหมาะสมกับนักเรียนซึ่งเปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ๆ

3. ครูขาดความรู้ทางด้านวิธีการสอนที่ถูกต้อง อาจเป็นเพราะไม่เคยได้ศึกษามาก่อน หรือเคยศึกษามาอย่างผิวเผิน ไม่สามารถนำวิธีการสอนที่เหมาะสมไปใช้ประโยชน์ได้ หรือนำไปใช้ได้ไม่ถูกต้อง

4. ครูขาดความมั่นใจในตัวเอง ซึ่งอาจจะเป็นเพราะไม่แม่นยำในเนื้อหาหรือวิธีสอน หรือมีความอายในการที่จะต้องออกเสียงภาษาอังกฤษให้ใกล้เคียงกับเสียงของเจ้าของภาษาเขามากที่สุดก็ได้ เมื่อครูไม่กล้าแสดงออกแล้วจะหวังให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษหรืออ่านภาษาอังกฤษด้วยสำเนียงที่ถูกต้องย่อมเป็นไปได้ไม่ได้

5. ครูบางคนไม่ใคร่สนใจศึกษาหลักสูตร ว่าวิชาที่ตนเองสอนนั้นมีจุดมุ่งหมายอย่างไรบ้าง เนื้อหาที่สอนควรครอบคลุมไปถึงไหน ซึ่งทำให้การสอนนั้นไม่มีหลักเกณฑ์ ไม่

¹ พวงเพ็ญ อินทรประวัติ, วิธีสอนภาษาอังกฤษ (เอกสารประกอบการเรียนวิธีสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา หน้า 72 -76 (อัครสำเนาะ).

ไม่ทราบว่าหลักสูตรจัดให้นักเรียนเรียนวิชานี้ เพื่อจุดมุ่งหมายอย่างไร

6. ครูไม่มีเวลาในการตรวจงานของนักเรียน เพราะบางโรงเรียนจัดให้ครูสอนมากจนเกินไป และจำนวนนักเรียนแต่ละห้องก็มาก

7. ครูไม่กระตุ้นความสนใจของนักเรียน โดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ เช่น เกมหรืออุปกรณ์ และไม่ได้เน้นให้นักเรียนเห็นความสำคัญของวิชาภาษาอังกฤษ

8. ครูขาดการใช้จิตวิทยาในการสอน เช่น เมื่อนักเรียนเรียนได้ไม่ดีเท่าที่ครูคาดหวังเอาไว้ ครูบางคนจะรู้สึกโกรธ และแสดงอาการไม่พอใจ ว่า นักเรียนจนบางครั้งนักเรียนบางคนเกิดความกลัว ทำให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ไม่ดีทั้งต่อครูและต่อวิชาภาษาอังกฤษด้วย เมื่อมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาใดแล้ว โอกาสที่จะประสบความสำเร็จในวิชานั้นย่อมมีน้อย ¹

ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผล

การวัดผลและประเมินผลทางการเรียนการสอนนั้น มีจุดมุ่งหมายเบื้องต้นก็เพื่อจะนำไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงงานด้านบริหาร และเพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น การที่จะทราบว่านักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้หรือไม่นั้น ก็โดยการพิจารณาจากกิจกรรมในชั้นเรียน หรือจากผลของการสอบ สำหรับภาษาต่างประเทศนั้น จำเป็นจะต้องคำนึงถึงการวัดผลทางด้านทักษะและความรู้ของนักเรียนที่ได้รับจากการเรียนรู้ทางด้านภาษา ซึ่งการวัดผลนี้เพื่อที่จะให้ได้ผลที่ถูกต้องและใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด จึงจำเป็นต้องใช้ความรู้ทางด้านสถิติ และการตีความหมายให้ถูกต้อง ²

การพิจารณาคะแนนจากการทดสอบจะทำให้ครูผู้สอนทราบว่าผู้เรียนมีความสามารถ

¹ศรีวิทย์ สุวรรณภักดี, วิธีสอนภาษาอังกฤษ (พิมพ์โลก : จัดพิมพ์ โดยแผนกเอกสารและการพิมพ์, 2522), หน้า 74 - 76.

²ระวีวรรณ ศรีศรีรามครัน, การสอนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2520), หน้า 121.

ในการเรียนมากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ถ้าเป็นแบบทดสอบที่ดีแล้ว จะทำให้ทราบถึงความสามารถในการสอนของครูและความสามารถในการเรียนรู้ของเด็กได้¹

ปัญหาอย่างหนึ่งที่มักจะพบในการวัดผลคือ หากครูไม่ชำนาญในการทำข้อสอบ มักจะออกข้อสอบหนักไปในด้านความจำเสียเป็นส่วนใหญ่²

อุทัย ภิรมย์วัน และเพ็ญศรี รังสิยากุล กล่าวว่าในการสร้างแบบทดสอบที่ดีนั้น ไม่ใช่ว่าครูคนใดก็ทำได้ วิธีที่ดีควรจะให้ครูที่มีความชำนาญในด้านนี้โดยเฉพาะเป็นผู้จัดทำขึ้น³

ปัญหาเกี่ยวกับการวัดผลการสอนการ เรียนภาษาอังกฤษมีดังนี้

1. ขาดวัสดุอุปกรณ์ในการสร้างข้อทดสอบแบบปรนัย
2. ไม่ได้วางแผนการออกข้อสอบไว้อย่างรัดกุมดีพอ
3. ไม่สามารถสร้างข้อทดสอบวัดความเจริญได้หลาย ๆ ด้าน
4. ครูขาดความรู้ในเรื่องการออกข้อสอบ และสร้างข้อทดสอบไม่คลุมเนื้อหา

ในหลักสูตร

5. ครูคิดว่าการวัดผลระหว่างปีเป็นการเพิ่มภาระให้กับตนเอง⁴

ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์การสอน

อุปกรณ์การสอนเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

¹ ศิรินทร์ แสงธนู และคิต พงศทัต, คู่มือครูภาษาอังกฤษภาคทฤษฎีและปฏิบัติ (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2516), หน้า 91.

² เรื่องเดียวกัน, หน้า 84.

³ อุทัย ภิรมย์วัน และเพ็ญศรี รังสิยากุล, ปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียน (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2521), หน้า 50.

⁴ เรื่องเดียวกัน, หน้า 200.

เป็นที่เห็นได้ชัดว่า การใช้อุปกรณ์ทำให้การสอนของครูมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ทั้งในด้านการให้ความหมาย การสร้างความสนใจของนักเรียนและการฝึกทักษะต่าง ๆ ¹

ปัญหาทางด้านอุปกรณ์ก็คือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษโดยส่วนรวมให้ความสนใจน้อยมาก อาจจะเป็นเพราะเห็นว่า อุปกรณ์จะทำให้การสอนช้าลงจนจบไม่ทันตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ แต่แท้จริงแล้ว อุปกรณ์การสอนเป็นสิ่งช่วยและทุ่นแรงในการสอนของครูได้มาก โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ แต่ครูที่ได้รับการฝึกอบรมให้นำอุปกรณ์การสอนมาใช้นั้น เมื่อถึงเวลาปฏิบัติการสอนจริงในโรงเรียนเกือบไม่ได้ใช้เลย อาจจะเป็นเพราะอุปกรณ์บางอย่างราคาแพงมาก และไม่สะดวกในการใช้หรือใช้ยาก เช่น ห้องปฏิบัติการทางภาษา ซึ่งถ้าหากได้นำมาใช้ในการเรียนการสอนอย่างแท้จริงแล้ว ย่อมเกิดประโยชน์อย่างมหาศาล แต่ที่ปรากฏในเวลานี้ โรงเรียนบางแห่งมีห้องปฏิบัติการทางภาษาขึ้นไว้เป็นเครื่องประดับอย่างหนึ่ง ไม่มีโอกาสได้ใช้เลย จึงไม่ค่อยคุ้มกับเงินที่เสียไป ²

พินิจ อุไรวรรณ กล่าวว่า แผ่นเสียงและวิทยุโรงเรียนช่วยได้มากในการฝึกทักษะการฟังและพูด แต่ในสภาพปัจจุบันนี้ โรงเรียนประถมศึกษาส่วนมากมีปัญหาในการใช้อุปกรณ์ดังกล่าว เพราะว่าแผ่นเสียงนั้นจะต้องมีเครื่องเล่นแผ่นเสียงและมีกระแสไฟฟ้าใช้ โรงเรียนประถมศึกษาตอนปลายทั่วประเทศมีกระแสไฟฟ้าใช้อย่างมากก็ไม่เกิน 10 - 15 % โรงเรียนที่ไม่มีกระแสไฟฟ้าใช้ จึงใช้อุปกรณ์อันมีค่านี้ไม่ได้ การสอนภาษาอังกฤษด้วยวิทยุ โรงเรียนได้ผลมากกว่าการใช้แผ่นเสียง เพราะสามารถสอนได้ครบเกือบทุกทักษะ มีวิธีการสอนการเรียนที่สนุกสนานกว่า แต่โรงเรียนจะต้องมีเครื่องรับวิทยุครบตามจำนวนห้อง ต้องมีครูควบคุมทุกห้อง หรือมีห้องรับฟังโดยเฉพาะ การจัดการวางสอนก็ทำได้ยาก และบางทีก็ทำไม่ได้เลย

¹ศิธร แสงธนู และคิต พงศ์ศักดิ์, คู่มือครูภาษาอังกฤษภาคทฤษฎีและปฏิบัติ,
หน้า 117.

²อุทัย ภิรมย์วัน และเพ็ญศรี รังสิยากุล, ปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียน, หน้า 50 - 51.

เพราะเรียนไม่ทันตามบทเรียนทางวิทยุ เมื่อตามไม่ทันระยะไหนก็เลิกรับฟัง ตั้งแต่บัดนั้นไปตลอดปีการศึกษา และในบางโรงเรียนก็ไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้บริหาร ผู้ร่วมงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอื่น ๆ ¹

ปัญหาจากตัวนักเรียนและครูปกครอง

การสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาชั้นนั้น มีปัญหาในด้านผู้เรียนคือ ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญและประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ ขาดความสนใจอย่างแท้จริง เรียนเพราะถูกบังคับ หรืออาจใช้วิธีการเรียนที่ไม่ถูกต้อง ขาดคำแนะนำที่ดี จึงไม่อาจหาแนวทางไปสู่ความสำเร็จได้ ² นอกจากนี้ จะพบว่า ตามโรงเรียนทั่วไป บรรจุจำนวนนักเรียนในแต่ละห้องประมาณ 34 - 35 คน นับว่าเป็นจำนวนที่มากเกินไป สำหรับการเรียนภาษา ซึ่งต้องใช้การฝึกฝน ³

พวงเพ็ญ อินทรประวัตี ได้กล่าวถึงปัญหาที่เกี่ยวกับตัวนักเรียนไว้ 3 ประการ พอจะสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนไม่สนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

การเรียนภาษาอังกฤษ ถ้าจะให้ได้ผลดี ควรจะเริ่มต้นมาจากเด็ก การสอนควรคำนึงถึงความสนใจของเด็ก เป็นสำคัญ ให้เด็กเห็นคุณค่าของการเรียนภาษา ครูต้องพยายามจัดบทเรียนให้เด็กเรียนด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน พยายามทำให้เด็กเรียนได้มี

¹พิชญ อุไวรรณ, "ควรเลิกสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาหรือไม่" วิทยาสาร, 28 (ตุลาคม 2520) : 22.

²สรรเสริญ ไชยศรี, "สาระและข้อคิดเห็นบางประการเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับชาวไทย," ศูนย์ศึกษา 16 (กรกฎาคม - สิงหาคม, 2513): 48.

³อุทัย ภีรมย์วัน และเพ็ญศรี รังสิยากุล, ปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียน, หน้า 51.

ส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนทุกครั้งที่ชอบ ให้นักเรียนได้ฝึกหัดใช้ภาษาให้มาก ๆ ครูต้องหลีกเลี่ยงการให้นักเรียนท่องกฎไวยากรณ์ เพราะเป็นเรื่องที่นักเรียนเบื่อ แล้วจะส่งผลไปถึงทัศนคติโดยทั่วไปในการเรียนภาษาอังกฤษ

2. พื้นความรู้ของนักเรียนอ่อนเกินไป

ปัญหานี้ มีสาเหตุสำคัญมาจากความรู้ของครูผู้สอน ซึ่งเป็นผลทำให้นักเรียนไม่ได้รับความรู้ เหมาะกับระดับชั้นที่เรียน ซึ่งต้องแก้ปัญหาเรื่องความรู้ของตัวครู เป็นประการสำคัญ

3. นักเรียนไม่มีความเชื่อมั่นในตัวเอง ไม่กล้าถามปัญหาต่าง ๆ

ปัญหานี้ครูจะต้องช่วยนักเรียน ให้นักเรียนได้ฝึกพูดมาก ๆ ตั้งแต่เริ่มเรียนภาษา ประโยคพื้นฐานต่าง ๆ ที่นักเรียนจำเป็นต้องรู้ ก็อาจจะให้นักเรียนท่องไว้ให้ขึ้นใจ ซึ่งครูต้องหากรรมวิธีการสอนที่จะให้นักเรียนท่องจำให้ได้โดยที่นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย ครูต้องคอยให้กำลังใจ พยายามให้เด็กมีความรู้สึกว่าการพูดเขียน หรือพูดคิด เป็นเรื่องที่ไม่น่าละอายแต่อย่างใด เพราะความผิดเป็นครูได้ และครูจะคอยให้ความช่วยเหลือนักเรียนของตนอยู่เสมอ ¹

ศรวิทย์ สุวรรณกิติ ได้กล่าวถึงปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนและผู้ปกครอง ไว้ดังนี้

1. นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครูและวิชาภาษาอังกฤษ อาจเนื่องมาจากการที่ครูไม่รู้จักนำหลักจิตวิทยา มาใช้ในการสอน

2. จำนวนนักเรียนในแต่ละห้องมากจนเกินไป ทำให้ครูดูแลไม่ทั่วถึง การรวมกิจกรรมต่าง ๆ เป็นไปด้วยความยากลำบาก หากมีจำนวนนักเรียนแต่พอเหมาะแล้ว นักเรียนแต่ละคนจะมีโอกาสฝึกทักษะต่าง ๆ ทางภาษาได้บ่อยครั้งยิ่งขึ้น และประสบผลสำเร็จเร็วกว่าเดิมด้วย

3. นักเรียนไม่กล้าแสดงออก โดยเฉพาะในการพูด ทั้งนี้เพราะเราไม่ได้ฝึกหัด

¹ พวงเพ็ญ อินทรประวัติ, วิธีสอนภาษาอังกฤษ หน้า 76 - 78.

นักเรียนของเราในทักษะนี้มาก่อน ซึ่งหากครูได้พยายามฝึกทักษะต่าง ๆ ให้นักเรียนจนเคยชินแล้ว จะทำให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตัวเองมากขึ้น และกล้าแสดงออกด้วย

4. นักเรียนขาดการสนับสนุนและช่วยเหลือจากที่บ้าน ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการบ้านภาษาอังกฤษ และนักเรียนไม่สามารถจะพึ่งใครในครอบครัวได้ เพราะผู้ปกครองไม่ได้เรียนมาหรือขาดความเข้าใจของในวิชานี้

นอกจากนั้นแล้วผู้ปกครองบางคนไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็นที่บุตรหลานของตน จะได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษ จึงไม่ได้ให้กำลังใจ หรือสนับสนุนการเรียนวิชานี้แก่เด็ก ทำให้เด็ก เกิดทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษไปในทางลบเช่นเดียวกับผู้ปกครองก็ได้ ...

5. นักเรียนไม่รู้จักช่วยตนเอง คอยแต่จะให้ครูเป็นฝ่ายให้อยู่ฝ่ายเดียว เมื่อเรียนเสร็จไปวันหนึ่ง ๆ ไม่ได้ทบทวนสิ่งที่เรียนไปแล้วอีก จึงทำให้ลืม เพราะภาษาอังกฤษเป็นวิชาทักษะจำเป็นที่จะต้องฝึกฝนอยู่เสมอ จึงจะสามารถใช้ภาษานี้ได้โดยอัตโนมัติ ¹

สำหรับการวิจัยที่เกี่ยวกับปัญหาการสอนในด้านต่าง ๆ และความต้องการของครูสอนภาษาอังกฤษนั้น ได้มีผู้วิจัยไว้ดังนี้

วรณัฐ รัตนประสิทธิ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษา" ในปี พ.ศ. 2503 โดยวิธีสังเกตและสอบถามจากครูผู้สอน พบว่าปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนต่าง ๆ นั้นเนื่องมาจาก

1. ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู พบว่า ครูส่วนมากไม่ได้รับการศึกษามา สำหรับสอนภาษาอังกฤษ เพียงแต่มีความรู้เกี่ยวกับตัวภาษาเพียง เล็กน้อยเท่านั้น ในด้านวิธีสอนของครู พบว่า ครูส่วนมากเป็นฝ่ายพูด และสอนไปตามหนังสือ นักเรียนมีหน้าที่รับฟัง และท่องจำเท่านั้น

2. ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน พบว่า จำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นมีมากเกินไป ทำให้การดูแลของครูไม่ทั่วถึง

3. ปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ พบว่า เวลาสอนครูไม่ได้ใช้อุปกรณ์การสอน เนื่องจากเห็นว่าเสียเวลาและเสียแรงงานในการทำอุปกรณ์

¹ ศรีวิชัย สุวรรณภักดี, วิธีสอนภาษาอังกฤษ หน้า 76 - 77.

ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า

1. ครูใหญ่หรือผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูได้มีโอกาสไปรับการอบรมเพิ่มเติม ในด้าน การสอน เพื่อนำมาปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น
2. ควรจำกัดจำนวนนักเรียนในแต่ละชั้นให้เหมาะสม
3. ทางโรงเรียนควรให้ความสำคัญแก่ครูในการจัดหาอุปกรณ์และส่งเสริมการใช้ อุปกรณ์ให้มากขึ้น ¹

สุวรรณี เต็งอำนาจ ได้สำรวจปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร เมื่อปี พ.ศ. 2508 โดยการใชแบบสอบถามถามครูผู้สอน สรุปปัญหาต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. ครูขาดอุปกรณ์การสอน เพราะไม่ค่อยได้รับการสนับสนุน สถานที่ไม่ค่อยอำนวยให้ใช้
2. ห้องเรียนอยู่ในสภาพที่ไม่ยืดหยุ่นพอ เวลาสอนมีน้อย จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมากเกินไป ครูผู้สอนไม่ได้ทำงานทางวิชาการมากเท่าที่ควร
3. นักเรียนที่สนใจภาษาอังกฤษจริง ๆ มีน้อย

ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ครูผู้สอนภาษาอังกฤษควรมีทัศนคติที่ดีต่อการสอน มีสุขภาพดี บุคลิกภาพดี มีความรู้ทั้งในทางวิชาการและวิชาครูในด้านการสอน ครูจะต้องเตรียมการสอนอย่างดี มีการสอนที่เร้าใจนักเรียน และให้นักเรียนนำความรู้ไปใช้ได้ คือจะต้องมุ่งฝึกทักษะทั้ง 4 ด้าน โดยครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดี และต้องมีการวัดผลหลังการสอนเสมอ ²

¹วรุช รัตนประสิทธิ์, "การสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษา" (วิทยานิพนธ์-ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2503), หน้า 32 - 35.

²สุวรรณี เต็งอำนาจ, "การสำรวจปัญหาการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต ภาคศึกษามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508), หน้า 95 - 96.

ในปี 2509 อุตัย ภิมยรัตน์ ได้ทำการสำรวจภาวะการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ภาคศึกษา 10 โดยการใ้แบบสอบถามถามครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ในภาคศึกษา 10 สรุปปัญหาต่าง ๆ และความต้องการของครูผู้สอนได้ดังนี้

1. ปัญหาทั่วไป ครูผู้สอนส่วนมากเห็นว่าปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการสอนมากที่สุด คือ ปัญหาค่านงบประมาณของโรงเรียน ถัดไปเป็นปัญหาเกี่ยวกับครุมีจำนวนไม่เพียงพอ ครูขาดทักษะในการสอน ผู้ปกครองนักเรียนไม่สนับสนุนการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
2. ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียน ครูส่วนมากเห็นว่านักเรียนยากจน เป็นอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษมากที่สุด ถัดไปเป็นเรื่องพื้นความรู้ของนักเรียนไม่เหมาะสมกับชั้น นอกจากนี้จำนวนนักเรียนมากเกินไปในชั้นเรียนและนักเรียนไม่สนใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
3. ปัญหาด้านอุปกรณ์การสอน ครูส่วนมากประสบปัญหาการขาดแคลนหนังสือประกอบการค้นคว้าการสอนภาษาอังกฤษมากที่สุด ถัดไปไม่มีทุนเพียงพอที่จะจัดทำอุปกรณ์การสอนที่จำเป็น นอกจากนี้มีปัญหากับนักเรียนไม่มีหนังสือเรียน ครูไม่มีเวลาพอที่จะจัดทำอุปกรณ์การสอนขึ้นใช้เอง และการขาดแคลนคู่มือประกอบการสอนอยู่บ้าง
4. ปัญหาการวัดผล ครูส่วนมากประสบปัญหาการขาดวัสดุอุปกรณ์ในการสร้างข้อทดสอบแบบปรนัย แผนงานการออกข้อสอบยังไม่ได้วางไว้รัดกุมดีพอ ครูประสบปัญหาการสร้างข้อทดสอบ ซึ่งวัดความเจริญของนักเรียนหลาย ๆ ด้านไม่ได้ ออกข้อสอบไม่ครอบคลุมเนื้อหาในหลักสูตรและสร้างข้อทดสอบไม่ตรงกับความมุ่งหมายของหลักสูตร
5. ด้านความต้องการ ครูส่วนมากมีความต้องการจะให้มีการสัมมนาหรืออบรมเกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด อยากจะให้ทางราชการให้ความช่วยเหลือด้านอุปกรณ์วัสดุการศึกษา ต้องการความช่วยเหลือพวกหนังสือเรียน ตำราสำหรับคนควา และเอกสารทางวิชาการ ในด้านการสอนต้องการให้ศึกษานิเทศก์ไปเป็นวิทยากรประจำโรงเรียน ต้องการข้อทดสอบจากส่วนกลาง วิทยุโรงเรียน และทุนเพื่อไปศึกษาต่อต่างประเทศ ตามลำดับ

ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ครูสอนภาษาอังกฤษ ไม่ควรสอนมากกว่า 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

2. ครูสอนภาษาอังกฤษ ทุกคนควรมีโอกาสเข้ารับการฝึกอบรมวิธีสอน ตลอดจน
ฟื้นฟูความรู้พื้นฐานภาษาอังกฤษด้วย
3. ควรจัดอบรมครูผู้สอนทุก ๆ ปีให้ทั่วถึงทุกคน
4. ควรให้นักเรียนได้ฝึกทักษะต่าง ๆ มากขึ้น
5. ครูควรเตรียมการสอนโดยการทำบันทึกการสอนล่วงหน้า ¹

ในปี พ.ศ. 2511 บุษผชาติ เพ่งพิณิจ ได้ทำการศึกษาปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษา ปีการศึกษา 2511 โดยการใช้แบบสอบถามถามอาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครูทั่วประเทศ สรุปปัญหาในการสอนวิชาภาษาอังกฤษได้ดังนี้

1. นักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษภายนอกโรงเรียน
2. พื้นความรู้ของนักเรียนแตกต่างกันมาก จึงเป็นปัญหาต่อการสอนของครู
3. ครูส่วนใหญ่ประสบปัญหาการขาดอุปกรณ์ที่จำเป็น
4. ครูส่วนมากไม่มั่นใจในการสร้างข้อทดสอบแบบปรนัย และไม่รู้จักการวิเคราะห์

ข้อสอบ

ในด้านความต้องการทั่ว ๆ ไป ครูส่วนใหญ่มีความต้องการสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
มากและน้อยตามลำดับดังนี้

1. จัดให้มีครูสอนภาษาอังกฤษมากขึ้น
2. จัดให้มีหนังสือภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับนักเรียน
3. จัดให้มีการอบรมหรือสัมมนาในวิชาภาษาอังกฤษ
4. จัดให้ได้นักเรียนในกลุ่มมีพื้นฐานภาษาอังกฤษระดับเดียวกัน
5. สนับสนุนให้มีโอกาสศึกษาต่อ ณ ต่างประเทศ

¹อุทัย ภิรมย์วัน, รายงานการวิจัยเรื่องภาวะการเรียนรู้การสอนวิชาภาษาอังกฤษ
ในโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลาย ภาคศึกษา 10, 2510 ม.ป.ท. หน้า 19 -23.

6. สนับสนุนให้มีโอกาสศึกษาคือในประเทศไทย
7. จัดให้มีอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอนในห้องปฏิบัติการภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น¹

ในปี 2512 วิรัตน์ ไวยกุล ได้ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการสอนของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเชียงใหม่ ประจำปีการศึกษา 2512 โดยการใชแบบสอบถามถามครูผู้สอน สรุปปัญหาในการสอนวิชาภาษาอังกฤษได้ดังนี้

1. ด้านเกี่ยวกับตัวครู การออกเสียงภาษาอังกฤษของครูยังทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร โอกาสที่ครูจะได้รับการอบรมมีน้อย ครูคนเดียวต้องสอนหลายวิชา และมีชั่วโมงสอนค่อนข้างสูงมาก ทำให้ไม่สามารถจะเอาใจใส่ปรับปรุงการสอนได้เต็มที่

2. ด้านกิจกรรมการสอน โรงเรียนขาดแคลนอุปกรณ์การสอน ครูขาดความรู้ และสภาพแวดล้อมไม่อำนวยในการจัดกิจกรรมการสอน

ผู้วิจัยได้ขอเสนอแนะว่า

1. ครูควรจะได้ศึกษาจุดมุ่งหมายในการสอน หลักสูตร ประมวลการสอน และหนังสือเรียนให้เข้าใจอย่างถูกต้องก่อนที่จะทำการสอน

2. ครูควรสอนให้เด็กมีโอกาสฝึกทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนให้สัมพันธ์กัน

3. ปัญหาในการดำเนินการสอน วิธีสอน การจัดกิจกรรม การสร้างอุปกรณ์และข้อทดสอบ ครูควรจะได้ปรึกษาหารือเพื่อนครูที่สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนหรือกลุ่มโรงเรียนเดียวกัน และควรรหาโอกาสปรึกษาศึกษานิเทศก์หรือวิทยากรอื่น ๆ

4. ครูควรสร้างข้อทดสอบมาตรฐานสะสมไว้ จะช่วยประหยัดเวลาการทำงาน

¹บุบผชาติ เพ่งพินิจ, "การศึกษาปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา ปีการศึกษา 2511" (ปริทัศน์นพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2512), หน้า 103.

ของครูได้มาก ¹

ในปี 2521 จันตรี คุปตะวาทีน ได้ศึกษาความคิดเห็นของครูภาษาอังกฤษต่อปัญหา การสอนระดับประถมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยการใช้แบบสอบถามถามครูผู้สอน สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ปัญหาทั่วไป เช่น ความสนใจของผู้บริหาร การจัดสรรงบประมาณ สภาพห้อง-เรียน จำนวนนักเรียนในแต่ละห้อง ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ทักษะคิของนักเรียน ความร่วมมือของครูอื่น ๆ ระดับปัญหาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง
 2. ปัญหาจากตัวนักเรียน เช่น การออกเสียง นักเรียนส่วนใหญ่ยังออกเสียงไม่ถูกต้อง และพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไม่เท่ากัน
 3. ครูมีปัญหาในด้าน การเตรียมการสอน การจัดกิจกรรม การออกเสียงภาษาอังกฤษ เวลาในการฝึกทักษะการฟังและพูดให้แก่ นักเรียน แหล่งวิชาการต่าง ๆ สำหรับการค้นคว้าเพิ่มเติม เวลาในการตรวจงาน การสร้างข้อทดสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาในหลักสูตรและแบบเรียน ความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อทดสอบต่าง ๆ อยู่ในระดับปานกลาง
 4. ปัญหาการใช้อุปกรณ์และการจัดทำ ที่เป็นปัญหามากคือ ครูไม่มีโอกาสใช้โทรทัศน์ การศึกษาประกอบการสอน ส่วนปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ในด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง
- ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ดังนี้
1. ครูภาษาอังกฤษควรศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ เพิ่มเติมอยู่เสมอ
 2. ครูควรเอาใจใส่ในเรื่องการออกเสียงภาษาอังกฤษให้มาก รวมไปถึงการฝึกสนทนาด้วย
 3. ครูควรจัดกิจกรรมเสริมการสอนให้มากขึ้น
 4. ครูผู้สอนควรจะปรึกษานักคิดที่เกี่ยวข้องในการทำอุปกรณ์การสอน

¹วิรัตน์ ไวยกุล, "การศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการสอนภาษาอังกฤษของครูผู้สอนระดับประถมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดเชียงใหม่ ประจำปีการศึกษา 2512" (ปริญา-นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยศึกษาศาสตร์ประสานมิตร, 2513), หน้า 99 -103.

5. ครูควรจะจัดสร้างข้อสอบมาตรฐานเอาไว้ใช้¹

ในปี 2524 สมณเพียร แก่นมณี ได้ทำการประเมินผลการทดลองใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนทดลองหลักสูตรที่สังกัดกรมสามัญศึกษา และกรุงเทพมหานคร ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการใส่แบบสอบถามถามครูผู้สอน สรุปปัญหาและอุปสรรคทั่วไปที่ครูผู้สอนพบ ขณะทดลองใช้หลักสูตร ได้ว่า ปัญหาและอุปสรรคส่วนมากเนื่องมาจากตัวเด็ก ทั้งนี้เพราะสภาพทางสติปัญญาของเด็กแตกต่างกันมาก นักเรียนที่เรียนอ่อนจะเรียนได้น้อย เวลาให้ทำกิจกรรมมักทำไม่ได้ นอกจากนี้มีปัญหามาจากสภาพทางครอบครัวของเด็กไม่พร้อม ทำให้ขาดเรียนบ่อยและเรียนไม่ทันเพื่อน และแบบฝึกหัดสำหรับให้เด็กฝึกมีน้อย ทำให้เด็กเขียนไม่เก่ง ลายมือไม่สวย ปัญหาที่เนื่องมาจากตัวครูนั้นพบว่า ครูส่วนมากไม่มีเวลาในการทำอุปกรณ์ และไม่อาจทำอุปกรณ์ได้ครบทุกกิจกรรม และเนื่องจากครูต้องสอนวิชาอื่นด้วย ทำให้มีเวลาเตรียมตัวน้อย

ในค่านความต้องการ ครูต้องการแบบทดสอบเพื่อประเมินผลการเรียนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ แหล่งความรู้ทางวิชาการ ผู้ช่วยเหลือค่านวิชาการ การสัมมนาปัญหาการสอน และความสนใจและกำลังใจจากเพื่อนร่วมงานตามลำดับ

ผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ฝ่ายแนะแนวของโรงเรียน ควรหาทางติดต่อกับผู้ปกครองนักเรียน เพื่อปรึกษาปัญหาการขาดเรียนของนักเรียน
2. ครูควรหาเวลาสอนซ่อมเสริมเด็กที่เรียนอ่อนและเรียนไม่ทันเพื่อน
3. ควรจัดชั่วโมงสอนในหน่วยลง เพื่อจะได้มีเวลาเตรียมการสอนมากขึ้น

¹ จันตรี คุปตะวาทีน, "ความคิดเห็นของครูภาษาอังกฤษต่อปัญหาการสอนระดับประถมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร " หน้า 70 - 73.

4. ควรจัดอบรมครูภาษาอังกฤษเป็นระยะ ๆ ¹

เอกสารและการวิจัยในต่างประเทศ

จากรายงานการสัมมนาเรื่อง "การสอนภาษาต่างประเทศ ซึ่งองค์การยูเนสโกจัดขึ้นระหว่างเดือน มกราคม - กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2500 ที่ซินคีย์ ประเทศออสเตรเลีย ได้พูดถึงปัญหาในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในประเทศแถบภาคพื้นเอเชียไว้สรุปได้ว่าประเทศส่วนใหญ่ยังไม่ได้เตรียมพร้อมที่จะสอนภาษาต่างประเทศ ดังนั้นจึงต้องเผชิญกับปัญหามากมายหลายชนิด ที่เห็นได้ชัดเจน คือประเทศในแถบเอเชียมีสิ่งแวดล้อมทางภูมิศาสตร์และวัฒนธรรมแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงกับประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาพูดของตนเองในลักษณะเช่นนี้ จึงจำเป็นต้องมีโครงการสอนภาษาอังกฤษขึ้นเป็นพิเศษ การฝึกหัดอบรมครู วิธีสอน และเนื้อหาในแบบเรียนจำต้องเอาใจใส่อย่างรอบคอบ ครูสอนภาษาอังกฤษจำนวนมากไม่ได้รับการฝึกอบรมในด้านนี้เลย และแม้จะได้รับการอบรมมาบ้างก็ยังไม่เป็นการเพียงพอ ²

ในปี ค.ศ. 1962 ไมเคิล เวสต์ (Michael West) ได้รายงานผลของการสังเกตการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในสถานการณที่เป็นปัญหาในห้องเรียน ในประเทศอินเดียก่อนสงครามและประเทศในตะวันออกกลาง สรุปได้ว่า ปัญหาของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศดังกล่าว เกิดจากการขยายตัวทางการศึกษาในภาคพื้นเหล่านั้นเร็วเกินกว่าที่จะหาจำนวนคึกเรียน และครูได้ทันกับจำนวนนักเรียน ซึ่งทำให้เกิดปัญหาในเรื่องชั้นเรียนที่นักเรียนมากกว่า 30 คน และสถานที่เรียนส่วนมากไม่ถูกสุขลักษณะ เช่น

¹ สมณเฑียร แก่นมณี, "การประเมินผลการทดลองใช้หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5" (ปฏิญานพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524), หน้า 75 - 76, 78.

² Australian National Advisory Committee for UNESCO The Teaching of Modern Languages, Report on the UNESCO Regional Seminar Held in Sydney, January - February, 1957, p. 8.

เป็นระเบียบศึกษากว่า ๆ ที่แปลงเป็นห้องเรียน ระเบียบพื้นฐานความรู้ของนักเรียนต่ำมาก ครูพูดภาษาอังกฤษได้ไม่คล่อง อากาศร้อนระอุ นักเรียนไม่มีแรงจูงใจในการเรียนส่วนมากจะออกจากโรงเรียนก่อนเรียนจบและมีจำนวนน้อยมากที่จะเรียนต่อชั้นสูงขึ้นไป นอกจากนี้ผู้รายงานได้เสนอแนะ สถาบันฝึกหัดครูให้ฝึกหัดนักเรียนที่จะออกไปเป็นครูให้รู้ถึงวิธีที่จะทำได้ดีที่สุด ในสถานการณ์ที่เป็นปัญหา เพื่อประโยชน์ในกรณีที่ครูเหล่านั้นต้องตกอยู่ในสภาพดังกล่าว นอกเหนือจากที่สอนวิธีสอนและเทคนิคที่ใช้ได้ดีที่สุดในสถานการณ์ปกติเท่านั้น ¹

โจเซฟ มิเชล (Joseph Michel) ได้กล่าวถึงการเรียนภาษาต่างประเทศไว้ว่า การเรียนภาษาต่างประเทศนั้นเป็นงานที่หนักมากสำหรับผู้เรียน แต่ผู้มีสติปัญญาพอสมควรทุกคน สามารถประสบผลสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศได้ ถ้าหากได้ครูที่ดีและแบบเรียนที่ดี ²

ในปี ค.ศ. 1967 รัสเซล ฮาโรลด์ บิชอป (Russell Harold Bishop) ได้ทำการศึกษาการใช้วิธีสอนภาษาต่างประเทศที่ใช้ในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐออเรกอน (Oregon) ตามโครงการสอนภาษาต่างประเทศในโรงเรียนประถมศึกษา (Foreign Language Elementary School) พบว่า วิธีสอนที่ครูใช้ได้ผลดี เช่น การใช้ดนตรี การใช้เพลง การแสดงเรื่องตลกสั้น ๆ และการแสดงแบบละคร รวมไปถึงการฝึก การแสดงบทบาทสมมุติ และการฝึกพูด ฝึกฟัง

อุปกรณ์การสอนที่ใช้ได้ผลดีที่สุดคือ เครื่องรับโทรทัศน์ เครื่องบันทึกเสียง แผ่นเสียง ภาพยนตร์ และเกมต่าง ๆ

¹ Micheal West, Teaching English in Difficult Circumstances (Bristol: Western Printing Services Ltd., Longmans, 1962), pp. 1 - 6.

² Joseph Michel, Foreign Language Teaching, (New York : The Macmillan Company, 1967), p. 404.

วิธีการวัดผลที่ใช้โดยผลคือ ได้แก่ การถามแบบปากเปล่า การให้นักเรียนวาดรูป
 ความคำสั่ง ข้อสอบเขียนตอบในกระดาษ ข้อสอบจากเทปบันทึกเสียง การทดสอบโดยใช้เกม
 ต่าง ๆ

วิธีสอนที่ครูใช้ไม่โดยผล ได้แก่ การให้ทำแบบฝึกหัดแปล การใช้วิธีการอธิบาย
 กฎเกณฑ์ไวยากรณ์ การใช้วิธีฝึกซ้ำ ๆ มากเกินไป การใช้วิธีฝึกพูด - ฟัง โดยไม่มีภาพ
 หรือของจริงซึ่งจะช่วยเพิ่มความเข้าใจให้เห็นมากพอ

จากการสำรวจครั้งนี้ยังพบอีกว่า ครูได้ใช้วิธีสอนหลายวิธีต่าง ๆ กัน การสอน
 ที่ดี ย่อมจะใช้วิธีสอนหลายอย่าง และใช้อุปกรณ์มากขึ้น โดยเฉพาะครูที่สอนภาษานั้นได้เข้า
 รับการอบรมอยู่อย่างสม่ำเสมอ นอกจากนั้นยังมีการให้ครูสอนภาษาได้เดินทางไปศึกษาใน
 ต่างประเทศ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนประสิทธิภาพของครู ¹

เจ. โคนาลด์ โบเวน (J. Donald Bowen) ได้ชี้ให้เห็นว่า การสัมมนาครู
 สอนภาษาอังกฤษนั้นสำคัญมาก เพราะจะช่วยสร้างพื้นฐานอันสำคัญแก่ครู ครูส่วนใหญ่ไม่ค่อย
 ได้รับความอบรมในการสอนภาษาอังกฤษมาเลย แม้ว่าจะมีเอกสารที่กล่าวถึงวิธีการสอนภาษา
 แบบใหม่หรือตามหลักภาษาศาสตร์มากมาย เพียงใดก็ตาม แต่ห้องสมุดของโรงเรียนก็ไม่ค่อย
 จะมีหนังสือดังกล่าวนี้ ครูนั้นต้องได้รับการช่วยเหลือให้รู้หลักการสอนวิธีใหม่ ๆ รวมไปถึง
 ให้มีคู่มือครู ศึกษาวิธีสอนทั้งภาคทฤษฎีและการปฏิบัติจริง ขอความในทฤษฎีการสอนก็ควร
 ได้มีการอธิบายให้ครูได้ทราบอย่างดี พร้อมทั้งยกตัวอย่างให้เห็นชัดเจน พอที่จะนำไปปฏิบัติ ²

จากเอกสารและการวิจัยต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ที่ได้กล่าวมาแล้ว

¹ Russell Harold Bishop, "Foreign Language in the Elementary School : A Study of Methods in Selected Areas of Oregon," Dissertation Abstracts 27 (January, 1967), : 2093 - 2094.

² Bowen, J. Donald, "The Philosophy and Principles of English Teaching in The Philippines" Techniques and Procedures in Second Language, pp. 9 - 10.

แสดงให้เห็นว่า ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้น ได้มีการศึกษาค้นคว้า
กันอย่างกว้างขวางมาเป็นเวลานานพอสมควรแล้ว

ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาชั้น ถ้าหากผู้ให้บริการ
ไม่พร้อมนั้นคือ มีครูที่ไม่เพียงพอและขาดแคลน เครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แล้ว การ
สอนนั้นก็จะมีสัมฤทธิ์ผลตามจุดหมายของหลักสูตร ซึ่งจะเป็นการสูญเสียค่าทางการศึกษา
ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเชื่อว่า ผลของการวิจัยที่ได้รับจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงการ
สอนวิชาภาษาอังกฤษต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย